

Hip-hop scena u Hrvatskoj ima turbulentnu povijest, pa tako od svojih začetaka bilježi uspone i padove, te u pojedinim trenucima bljeskove raznih imena. Išlo je to od Renmena, preko »Tram 11«-a i »Bolesne braće«, do Ede Majke i današnje scene koja se nekako preselila u Split sa »TBF«-om i »Dječacima«. Međutim, s vremena na vrijeme, nađe se entuzijast koji odluči napraviti nemoguće. Tako su nastajala najveća imena, a u toj maniri vam predstavljamo Milana Meglu, dvadesetčetverogodišnjaka iz Letićana, umjetničkog imena Phantom Rhymes, koji u Bjelovar dovodi Marina Ivanovića »Stoku«, i organizira događaj kojim planira oživjeti hip-hop u našem gradu.

Kako je hip-hop ušao u tvoj život?

Po prirodi sam zvrkast. Starija sestra je uvijek slušala razne izvođače tako da sam rano došao u doticajem s rap glazbom, elektronskom glazbom, i većinom je ona zaslužna za to. Najviše sam se od toga zakvačio za hip-hop jer me privukao taj ritam. Zapravo, ritam me vodio kroz cijelo moje glazbeno istraživanje i upoznavanje sebe. Učio sam čak i svirati bubnjeve. Međutim, hip hop je prevagnuo. Još kao klinac sam preslušavao pjesme »Tram 11-a« i zapisivao stihove, pa bih repao kad nikog nije bilo kod kuće i oblačio tatinu odjeću tako da bude vrećasto i sve visi s mene. U 1. razredu osnovne škole sam donesao kasetofon i kasetu »Tram 11« i pustio da svira. Svi smo slušali »Kaj ima lima«. Ali mislim da su kroz to svi prošli. Od svih glazbenih žanrova u kojima sam se tražio, hip-hop je za mene postao idealan ispuh jer sam tako mogao izbaciti iz sebe sve što me muči kroz alter-ego koji sam polako stvarao. Vidio sam da mi to ide, shvatio sam da bih mogao poraditi na sebi da još bolje zvučim, i tako sam se odlučio time i baviti.

Frendovi su mi pomogli u tome, savjetovali me. Robert Imbrišić je sa mnom isto bio praktički od početka. Prvu najgluplju pjesmu koju sam napravio dao sam njemu da ju čuje i da mi da svoje mišljenje. Rekao mi je na čemu trebam raditi i to me tjeralo dalje.

Jesi li i u školi imao ekipu koja je slušala istu vrstu glazbe?

Jesam, još od osnovne škole. Uvijek ideš tamo gdje misliš da će te prihvatiti, pa sam tako i birao svoje društvo. Mi smo u IV. osnovnoj školi imali često priredbe navečer, pa smo u slobodnom dijelu uvijek plesali freestyle. Uvijek sam bio tu negdje u tom svijetu. Kasnije kad sam bio tinejdžer onda je krenulo to traženje, s ekipom se izlazilo posvuda i u biti, jedino je bilo bitno da smo zajedno, da se družimo. Sa 15 godina sam počeo raditi kao DJ, u staroj »Havani« iznad »Omego«, kad još ničeg nije bilo tamo. Puštao sam glazbu za ekipu i u biti sam sebi i njima stvorio mjesto za izlaske. Podigli smo promet, uspio sam zaraditi i dosta novaca, ali to je imalo drugu posljedicu. Zeznuo sam školu zbog toga.

Kako su se roditelji nosili s tim?

Bilo im je teško isprva, ali s obzirom na to da sam iz obitelji koja nikad nije imala previše novca, u tom trenu me više mučilo žicati ih džeparac za kavu, nego zarađivat pa makar je to imalo posljedice. Radio sam i kao konobar, i bio DJ, i gledao sam da im olakšam što je više moguće, jer sam borac i uvijek ću se radije namučiti da dođem do rješenja nego da pasivno stojim i promatram što se događa. Tako je krenulo, otkrio sam da sam poduzetan, samo što mi je to malo »lupilo u glavu«, pa kad sam imao novce – nisam se htio zezati s profesorima i nastavom. Roditelji su mi stalno visili nad glavom zbog toga. Na kraju kad sam se ispisao, okladio sam se s njima da ću do kraja godine imati veću plaću nego oni. I uspio sam! Zaposlio sam se u jednoj trgovini skutera, vodio sam posao, i imao sam stvarno dobru plaću. Ispunio sam svoje obećanje, dobio okladu i onda su me pustili na miru. Nakon toga se posao selio u Zagreb pa sam otišao tamo.

Što te potaknulo da se vratiš?

Vlasnik je zatvorio trgovinu pa sam odlučio vratiti se i otvoriti svoj posao ovdje, također trgovinu sa skuterima, ali posao mi je nažalost propao nakon dvije godine. Kriza koja je došla jednostavno je učinila svoje. Tad sam psihički totalno pao. Inače se uvijek borim i ne može me

tako nešto slomiti, ali tad mi je bilo stvarno teško. Otišao sam raditi na more kao konobar, ali poslije sezone sam došao kući bez novca, i nisam znao što bih.

{clgallery}images/stories/osoba_tjedna/2014/Veljaca/Megla_03_02/G1/{end-clgallery}

Kada si se odlučio ozbiljnije početi baviti glazbom?

Te zime, poslije sezone na moru, doslovno sam se »zabio« u sobu s ekipom i slušali smo glazbu. Razmišljao sam da opet počnem raditi kao DJ, i kroz to preslušavanje glazbe, kako sam uhvatio instrumentale počeo sam pisati pjesme. Prvu pjesmu sam snimio preko slušalica s mikrofonom za igranje na PC-u! Dobio sam jako pozitivne reakcije od frendova, neki nisu vjerovali da sam to zbilja ja, pa sam shvatio da je to to. Doduše, tu su onda krenule druge komplikacije jer se ispostavilo da ako hoćeš stvarno nešto raditi opet ti treba novca za to, od opreme do snimanja. Polako sam se razvijao i to je s vremenom došlo. S vremenom se oporavio i moj poduzetni duh, pa sam opet otvorio svoj posao – »All in One«. Bavimo se pripremom za tisak, grafičkim dizajnom, i radimo distribuciju materijala kasnije. Okupio sam oko sebe ljude, prijatelje, koji rade sa mnom ali pomažu i u glazbenom dijelu jer dijelimo interese.

Kojoj si se tematici najviše posvetio otkad pišeš pjesme?

Ima tome već tri godine kako se bavim s tim, i još uvijek se razvijam. Zato pišem dosta o Bjelovaru jer želim da ljudi čuju za mene, saznaju tko sam i odakle sam, pa govorim što se događa tu. Htio bih napraviti jednu scenu ovdje, okupiti krug ljudi koji će pratiti hip-hop kulturu, i radim trenutno na tome pa govorim i o toj borbi i kako je teško ovdje bilo što pokrenuti.

Kako to da se nisi okušao s tim u Zagrebu?

Da, mnogi su me to pitali. Mnogi su mi to i predlagali. Pitali su me zašto sam zapeo ovdje, zašto ne odem u Zagreb, ali svima sam odgovorio da želim razviti tu kulturu ovdje, u svom gradu Bjelovaru. Želim ju ojačati, tako da neki MC iz Zagreba poželi doći ovdje i da vidi da može napraviti dobar nastup, pa da nas onda pozove tamo. Hoću da ljudi shvate što je hip-hop, da je to izražavanje kreativnosti na jako mnogo polja, a ne oružje, pucanje, droga i što već, što je

isfurana američka fora.

Koliko ti je bilo teško organizirati koncert u Bjelovaru?

Ništa se to nije dogodilo brzo, to sve traje već otkako sam ja ozbiljnije ušao u taj svijet hip-hopa. Stavljao sam svoje pjesme na YouTube, dijelio ih frendovima uokolo. Sad ih imam desetak, od kojih je 5, 6 baš dovršeno za nastup. Kako sam širio to oko sebe, tako sam nastojao pokrenuti i ljude oko sebe. Pratim usput i što se događa na sceni, stvorio sam neke kontakte, i to sve je na kraju doprinijelo ovoj organizaciji. Finalna ideja se rodila u jednom razgovoru s prijateljicom. Ona se bavi organizacijom vjenčanja, a kako je mene oduvijek zanimala organizacija i organizirao sam različite party-je i događanja, pitao sam ju kako izgleda njen posao. Tijekom cijelog razgovora razvijala mi se ideja kako bih organizirao koncert, što bi trebalo napraviti da to ne bude samo jednokratno događanje nego da pokrene i ostala događanja – i u tom trenu se jednostavno formirala ideja da je potrebno pozvati zvučno ime odmah na početku. Slučajno sam taj dan slušao Nereda i Stoku, i odlučio da bi Stoka bio odličan gost. Poslao sam mu poruku preko Facebooka, i isti dan mi je odgovorio i nazvao me oduševljen idejom da dođe ovdje. Njegova je ideja bila da se uključim i ja, pa je odatle i krenula ideja o razvoju cijele priče.

HIP-HOP U BJELOVARU OD GRAFITA I PLESA DO NASTUPA

Klub Bjelovar u subotu 7. veljače u 18 sati, ulaznica 30 kuna

PO PRIRODI SAM ZVRKAST!

Autor Marija Kukučka

Utorak, 04 Veljača 2014 15:17 - Ažurirano Utorak, 04 Veljača 2014 18:45

Sve je organizirano u Klubu Bjelevar, želim da ti kartej petajer Odd 80 sati će kretno žetokupina

– Mislim da će odaziv biti dobar, radimo dosta na promijenjajući pogledaj posjetite